

ԲԱՆԱՍՏԵՂՄԱԿԱՆ

ԱՍՏՂԻ ՄԸ ՊԷՍ...

Աստղի մը պէս հեռաւոր, դուն կ'երեւիս ինձ այսօր:
Մինչ քեզ մոռցած գիտէի, օրերէ վերջ այսօրան գորշ,
Արդ կ'երեւիս դուն ինձի քու պատկերովդ անցեալ,
Այնքան թովիչ ու աղուոր, աստղի մը պէս հեռաւոր...:

Երանութեամբ մը անհառ ու սարսուռով մ'անձամօք,
Դուն կը յեցնես աշուրներս, սակայն հոգիս ըզզլիսած
Այս տեսիլէն տարածամ, բաժանումէն վերջ երկար,
Պիտի ինչպէ՞ս հաւատայ, հանդիպումին այս հրաշք:

Դուրսը գիշերն է խաղաղ, ու հով ու ծով մեղմալի,
Ու դողանջներ մտերիմ, յիշատակներ անցեալի.
Մի միայն դուն կը յուզես ջուրերն հանգաւոր հոգիիս,
Աստղի մը պէս հեռաւոր՝ դուն կ'երեւիս ինձ այսօր...:

1948

Գ. Զ.

ՀԱՆԳԻՍՏ՝ ԵԳԻՊՏՈՍԻ ՄԷՋ

Դիւերն է տաք, ամառուն, խաղաղութիւնն է անհուն...
Տառաօնկին պրլուած դրած հակասն իր քարին,
Յովսէփ՝ աղօթքն իր ըրած մաքուր սրտով կը ննջէ,
Քովն իր իշուկը՝ նըման բարեկամի մը խոնարհ:

Մերձն ոտերուն ըսփինփի, ու յեցած կէս մը անոր,
Սուրբ կոյսն է քաղցր ու սրժոյցն թարթիչներն իր հարմանդած,
Կիսասուրերէն՝ լոյս մը մեղմ ու տաքէն ալ անուշ,
Կ'աղբերանայ ծոցին մէջ՝ ննչող մանկիկ Յիսուսէն:

Անոնց չորսդին անապատն անհունօրէն կը բացուի...
Ամէն ինչ լուռ է այնքան, խորհրդաւոր անոնց շուրջ
Որ կը լըսուի մանուկին շունչն ալիւրէն փոքրուն:

Ոչ մէկ շրջունչ. ծուխն անհաղթ կը բարձրանայ կրակին
Նըման թելի մը երկար, կապայտին մէջ խորատոյգ,
Ըսփինփն է լուռ ու վրկայ, աստղերուն տակ, յաւերժին:

Քրզմ.

Ա.Լ.ՊԷՐ ՍԱՄԷՆ